

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

De peccato in Spiritum S. A.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

Deo esse datum, sed tamen pro suis meritis: Tertia, cum se iactat habere quod non habet: Quarta, cum cæteris despectis singulariter vult videri. Merito ergo radix omnis mali dicitur superbia. Huic autem videtur obuiare quod Apostolus ait. Radix omnium malorum est cupiditas: quia si radix omnium malorum est cupiditas, ergo superbiæ. Quomodo ergo superbia radix est, & initium omnis peccati?

Quo sensu, vtrumque radix dicatur omnium malorum, scilicet, & superbia, & cupiditas. K

Sed vtrumque rectè dictum esse intelligitur, si genera peccatorum singulorum, non singulorum generum vtraque locutione includi intelligantur, nullum quippe genus peccati est, quod interdum ex superbia non proveniat: nullum etiã, quod ex cupiditate aliquando non descendat. Sunt enim nonnulli hominum, qui ex cupiditate fiunt superbi: & aliqui ex superbia fiunt cupidi. Est enim ut ait Aug. homo qui non esset amator pecuniæ, nisi per hoc putaret se excellentiorem esse: ideoque ut excellat, diuitias cupit: tali homini ex superbia oboritur cupiditas. Et est aliquis qui non amaret excellere, nisi putaret per hoc diuitias maiores habere. Ideo ergo excellere laborat, quia diuitias habere amat. Huic innascitur superbia, id est, amor excellentiæ, ex cupiditate. Patet ergo quod ex superbia aliquando cupiditas, & ex cupiditate aliquando superbia oritur, & ideo de vtraque rectè dicitur, quod sit radix omnis mali.

DE PECCATO IN SPIRITUM SANCTUM, quod dicitur etiam peccatum ad mortem.

De vero peccato speciali, quod est magis grave.

DISTINCT. XLIII.

A

EST præterea quoddam peccati genus, cæteris grauius & abominabilius, quod dicitur peccatum in Spiritum sanctum, de quo in euangelio veritas

ritas ait. Qui peccauerit in Sp S, non remittetur ei neq; hic, neq; in futuro. Et Ioan. in epistola canonica, Est peccatum ad mortē, non pro eo dico vt quis oret. Qui n. peccat in patrem, remittetur ei: & qui peccat in filium, remittetur ei: qui autē blasphemauerit in spiritum S. non remittetur ei neq; hic, neq; in futuro. Sed queritur quid sit illud peccatum in spiritum sanctum, vel ad mortem? Quidam dicunt illud peccatum esse desperationis vel obstinationis. Obstinatio est indurata mentis in malitia pertinacia, per quam homo fit impoenitens. Desperatio est, qua quis diffidit penitus de bonitate Dei, æstimans, suam malitiam diuinæ bonitatis magnitudinem excedere: sic Chaim qui dixit, Maior est iniquitas mea quam vt veniam merear. Vtrumq; vero dicitur peccatum in spiritum sanctum, qui spiritus sanctus est amor patris & filii, & benignitas qua se inuicem & nos diligūt: quæ tanta est cuius finis non est. Recte ergo in spiritum sanctum delinquere dicuntur, qui sua malitia Dei bonitatem superare putant, & ideo pœnitentiam nõ assumunt: & qui iniquitati tam pertinaci mente inhærent, vt eam nunquã relinquere pponant, & ad bonitatem spiritus sancti nunquam redire, patiētia Dei abutētes, & de misericordia Dei nimis præsumētes: quib. placet malitia, ppter se sicut piis bonitas. Illi nimia ptinacia & præsumptione peccant, autumātes Deum non esse iustum. Illi desperatione, Deum non bonum existimant, tollētes in hoc turbulentissimo iniquitatum mari portum diuinæ indulgentiæ, q̄ se recipiāt fluctuātes. Atq; ipsa desperatione addūt peccata peccatis, dicētes misericordiã nullam esse, & q̄ super peccatores necessaria damnatio debetur.

Vtrum omnis obstinatio sit peccatum in spiritum sanctum.

B

Sed queritur, vtrum omnis obstinatio mentis in ma-

abominabile, quod est peccatum in Spiritum jã-ctū. Luc. 12. b 1. Ioan. 5. c